

[Transcript] 5:59 / Skončí Česko jako ekonomický skanzen?

Léto už je skoro pryč a mobil ti určitě přetéka epik zážitky z prázdniny.
Studuješ a máš po 320, tak si vzáří skoč do prodejny T-Mobile.
Prosímků z 10 GB dat, jenom za 30 kaček na prvních 30 dní.
A dalších 6 měsíců si data obnovíš za luxusně nízkou cenu.
Víc osimce z 10 GB za 30 korun ti řekneme na každé prodejně T-Mobile.
Vláda Petra Fiali, čelí rostoucímu tlaku kvůli nejste budoucnosti české ekonomiky.
Rade odborníků varuje před dlouhodobou stagnací.
Stále hlasitější apely přicházejí i ze strany biznisu.
Firmy se obávají dalšího zaostávání a kritizují nepružnou státní správu,
rigidní zákony i chybějící vizi politiků, kam by Česko mělo směřovat.
Jak vážná je obava, že se promění veskanzen nebo dokonce hospodářsky skolabuje?
A jak chce vláda zemi zestagnat se dostat?
Je bátek osmého září.
Tady Jelenka Kabrhelová a 559.
Spravodějský podkást se znam zpráv.
Markéta Pidrmanová z Ekonomické redakce se znam zpráv.
Zároveň autorka podkástu ve Vatě.
Ocenované jako nejlepší ekonomický podkást roku.
Gratulu Markéto.
Děkuju Lenku.
Markéto vítěj.
Zdravím všechny.
Markéto mezi malými firmami, většími podniky i ekonomikou,
sílí v poslední době nespokojenost a kritika stavu České ekonomiky a obecně i chodů států.
Uvádují vládu, že pokud nepríde nějaká větší výraznější reforma,
tak Česko končí jako skanzen, čeká ho tmná budoucnost.
Co se to děje?
Projd' rovna teď.
Mě to přijde.
Jako by se Česko zrovna probudilo a zjistilo, že Evropa už je úplně někdejinde.
Že Evropa je v roce 2023, ale my jsme prostě par let o poždění.
Ustnulismé na Vavřínech a na jednou zíšťujeme,
že už nejsme taková ta dravá stredoevropská ekonomika,
za kterou jsme se hrozně pišně drív označovali,
ale že nás prostě v růstu všichni předbíhají.
Je poláci, kterým jsme se často smáli.
Ano, název vaší konferencije trefný.
Sme na křížovatce.
Ale já bych řekl, že to není náš hlavní problém,
protože na té křížovatce jsme už poměrně dlouho.
Náš hlavní problém je, že na té křížovatce pořád stojíme.
Rozhlížíme se, nedokážeme si vybrat směr,
ač koriv už pěkně dlouho svítí zelená.
Jenom, že teď se zdá, a já myslím,

že to je velmi dobré pozorování,
že ta zelená každým okamžikem zhasne,
a my provádíme ten správný okamžik.
Ty sledují situaci dlouhodobě,
zkr svojí práci, i zkr s rozhovory,
z aktéry, z ekonomy, z odborníky,
z různými podnikateli.
Jak jsme se do té situace dostali?
Nebylo to úplně z čista jasná.
Je to jako třeba, když člověk přestane cvičit
a začne nezdravě jízď,
tak není na jednou tluvstý a neohrabaný.
Prostě postupně strací svaly.
A my jsme ty várovné signály,
že stracíme svaly, tak trochu ignorovali už roky.
Neustále se třeba naráží na to,
že si ce v Česku vyrábíme spoustu skvělých věcí,
ale že jsme jenom takové to kolečko v systému
a že tu největší přidanou hodnotu
si vlastně schrábnou jinde.
A s válkou na Ukrajině se ten problém
ještě zviraznil.
Přišli jsme totiž o lacinou energii z Ruska.
A náš ekonomický model,
který tady máme už od 90.
je právě na té laciné energii hodně založené.
Takže se postupně vyčerbal
a průmysl se bez té laciné energie
odcítel v problémech.
A možná ještě jeden důvod o nejmich je celá řada.
Na ten mě přivedl ekonom Petr Zagradník,
se kterým jsem nedávno mluvila.
On říká, že dojíždíme na takový náš,
teď ho cituje, vazalský vztah k Německu.
My jsme s Němci ekonomicky extrémně propojení
a když se Německu ekonomicky nedáří,
což se děje právě teď,
tak jak to u nás vazalu bývá, tak to odnese s nimi.
Tak podme se podívat na to, z jakých stranti
výzvy k urgentní reformě nějaké komplexní přicházej
a co přesně tedy v těch nápadech je.
Výzvy přicházejí samozřejmě od ekonomu,
jak to tak bývá, ale tím tahunem je biznis
a znerustuje nervozní i vláda.

[Transcript] 5:59 / Skončí Česko jako ekonomický skanzen?

Polityci už začali být nervozní.
V nervu tedy v národní ekonomické radě vlády,
což je poradní organ kabinetu Petrafiály,
znikla nově poradní skupina
podvedením ekonoma Dominika Stroukala
a tamá vládi pomoci vymyslet klíčová opatření,
která by Česko dostala z místa.
A pokud je nervozní už i vláda,
tak silenko asi dokážeš představit,
jak nervozní jsou firmy.
Přideme, že jim trochu dochází trpělivos,
že od této vlády jejíš nejselnější stranou,
je občanská demokracická strana,
pravicová strana, která se profiluje
jako ochránkině firm podnikatelů,
takže od ním čekali víc.
No a tak se biznis rozhodl zpojit
a rozhodli se ozvat.
Udělal si takový velký průzku
mezi zhruba 12 stisty firmami,
je zatím sva zpromyslou a dopravy
hospodářská komóra a konfederace
zaměstnava telských svazů
a tam mi vyšlo, že pokud stát nezačne
pořádně investovat a měnit další věci,
ke kterým se dostaneme,
takže budeme skanzem.
No a jaké výhrady tedy čeští podnikatelé
s jakými největšími problémy
se potíkají, co s tou průzku mou vyšlo?
Vadím, že česká hospodářská
politiká
se plouží do předů
jako by na slepo.
Že tam není žádný cíl,
žádná dyze
a hrazně hezky mi to pojmenoval
ekonom Alešrot
z Centra Ekonomických a Tržních Analíz,
který říká, že musíme
začít využívat data
stanovič nějaký měřitelný cíl
udělací časovů osů
a na ní ty cíle měřit,

jestli byly úspěšné nebo ne.
Jenom potom zjistíme,
jestli to, co oplánujeme, zákony,
opatření, ale třeba i ty dotace,
jestli jsou prostě efektivní.
A vždycky tvrdím,
že biznes poznamená
ten soukromý sektor
vždycky být z věcí,
než státní sektor ne,
protože by tam brych přešli,
protože zdefinice ta rozhodnutí
a teď data se sofistikovaně sbíralí
a to dnes na hodinové bázy
nebo na dení bázy
ne na čtodeletní nebo noční bázy.
No, to je jedna věc
a za klíčové se taky považují
inovace stát, by měl
podle ekonomu, ale i biznesu,
ty firmy víc k těmi inovací
motivová, co za příkladce dává
hodně polsko, teď ze všech stran
slyšíme, že poláci jsou v tom výborní
a oni skutečně mají spoustu
konkrétních patření, kterými
podporují.
Opatření, že vlastně firmy
si na vědu a výsků
to znamená na platy lidí,
který se snaží posunovat
tu ekonomiku dálkým, že dělají
aplikovaní vědu a výsků mohou
ty náklady na ty platy odečíst
od hodinového základu
ale nejako 100%, ale jako
200%.
To znamená vlastně, je tam
absurdně vysuká podpora toho,
aby se firmy snažili inovovat.
Možná bych změnila ještě třetí věc
nev fungučnost
z toho, že Česko staknuje
tak biznes vyní právě stát.

Podle biznesu je u nás všechno pomalé
stát, hází
sám sobě kladzky pod nohym a příliš
regulací, velkou byrokrací
zákony jsou zbytečně
složitě a neladí s těmi strategiemi
pokud vůbec nějaké ty strategie
máme notoricky z námi příklad
to je to povolování staweb
pořád se uvádí, že v řebříčku
v příklosti povolování staweb
jsme někde 130, ze 180
šestí zemi, teď jsem někde
zaregistrovala vyjadření Jozefa
a průšit, to je takový ten
slavný vizionář, přes 3D tisk
inovátor, tak ten chce v Českou
stavět nové centrum
a na povolení čeká 7 let
a zatím co v zahraničí by ho dostal za rok.
A Markéto existují tedy ze strany
biznesu, podnikatelů
i třeba ekonomu nějaké
konkrétní požadavky kam se pohnout
co považují za nejurgentnější.
Za nejurgentnější
považují firmy investice do zdelávání
to je něco bez čeho
se Česko z toho místa
nepohne.
Zjednodušit legislativu, to je druhá
věc. To v mnoha případe,
kde poměrně docela snadnu
někdy bude stačit přepsat
i pár paragrafů. Česko
by se podle nich mělo
taky zaměřit na trh práce.
Máme si cejn nejniší nezaměstnanost
v robské unii,
ale nedokážeme z toho vytěžit.
Tím firmám prostě chybí lidi
se mi si je neumíme vychovat, protože
nemáme to dobré vzdelávání
a dostat jsem

dobré experty ze zahraničí
trvá dlouho. Na ta povolení
se čeká dlouhé měsíce, a než se vyřídí
tak ten člověk, kde pracovat s třeba
úplně nekaminám. Dobře to vidíme teď na příkladu
ukrainských uprchlíků,
které bychom velice potřebovali
jako IT-experty, potřebovali
bychom je jako lékaře
sestry v nemocnicích,
nebo třeba v sociální péči,
ale místo toho děla
i špatně kvalifikované práce
nebudu za hranice.
Situace v tůle chvíli opravdu kritická,
ta stagnace je opravdu jako vážná a hluboká.
My jsme relativně dlouhou
dobů spoléhali na to,
že ten model, který byl
v podstatě vytvořen
transformací v 90. letech,
takže bude
fungovat do nekonečna
a on se vyčeropal.
Máme tady zablokovanou infrastrukturu,
která neroztadychle, jako bychom si přáli,
máme nedostavé nedálnice,
máme nepřipravenou energetickou strukturu
na přípujení nových zdrojů.
Já mám podstřeská republika
tohle ten, jako tohle tu vizii
mě nemá, jestli chceme vejt víc
IT, jestli chceme vejt víc průmysl,
jestli chceme vejt víc automotiv.
Měli bysme mý nějakou
základný vyzikampulem.
Tady kysle ty vás kutečně nepřispívá
k tomu, abychom tyto strategické
investici, jak tedy všichni si myslím,
že se musíme schodnout
a měli bychom mít zájem, takže
jsme schopni je prosadit.
Je se úplně šampioní
ve spracovávání koncepci a strategii.

Bohužel, těm lidem
v tom vyřeném sektu ještě nedochází,
že když se nějaká strategie napíše,
tak ta práce nekončí tím,
že ji vláda schválí.
Ono se v posledních měsících
hodně debatuje i o tom,
jak vůbec celá česká ekonomika
je naformátovaná a jak
velkou roli v tom hraje
česká dotační politika,
jak její význam, jak její dopad
na podobu české ekonomiky.
Marké to, jak velkou roli ten systém
dotací hraje v tom, že teď
česká ekonomika nevzquétá.
Dopad dotaci je samozřejmě obrovský.
Jenom v posledním
uzavřeném dotačním období, které bylo
14. do roku 2020, bylo
v Česku na dotacích poskytnuto
542 miliard korun.
To je obrovská časka.
To jsou peníze, jak se
Evropské unie tak z národních strojů.
Ale v Česku
se nedaríte dotace
využívat úplně
smyslupně.
Není tu nějaký elán atach na branku
do těch velkých projektů.
Neumíme je přichistat, trvá to dlouho.
A tak jsme si na místo
jako mají třeba v Polsku
z ty obrovské peníze
vystavily spoustu
lesních cest, chodníků a tak dál.
Míst toho, abychom si vybudovali
vysokorychlostní tratě, tak máme
krásně opravená nádraží.
Takže zatímco kritika některých
opozičních politiků míří do Bruselu
ten problém je spíš v tom,
že Česko neumí nastrukturovat

dotace tak, aby byli
nějakým způsobem efektivní,
aby přinesli dobré věci.
A sami osoby určitě nejsou nic špatného
ostatně, vznikli proto,
aby ty nové
členské země Evropské unie
dorovnali úroveň
těch starých zemí, těch vyspělejších.
Ale neumíme s tím úplně
pracovat navíc,
obzlázt za covidu to vyhřezloven,
asi některé podniky navykli na to,
že když se něco nedarí,
tak přijde stát, přijde dotace
a suvence a všechno se to vyřeší.
Takže vlastně máme
takový systém trochu dotace
pro dotace.
Markéto, jak na tohle všechno reagují politici?
Trtivá většina z těch věcí,
jak si to zminovala v uvodu, je něco,
co se tu objevuje dlouhodobě,
že to nespadlo prostě ze stromu
teď v tuhle chvíli. Co na to říká vláda,
která částečně šla
do toho konkurenčního boje s opozicí
před volbami s tím, že tyhle věci změní.
Vlada si to začala uvědomovat,
přijde mi. Minimálně znakem toho
je už to velké vystoupení premiéra
Petra Fiali
na nedávné konferenci Českou
na Křižovatce, kde premiér
pronesl úvodní projev.
Byl to dobrý projev,
ale zase pořád jsme od premiéra
slyšeli věci,
které tady podle mě
existují pouze ve formě
priority. Ale v realu je nevidíme.
Tomáš, efektivní stát.
O efektivním státu tady hovoříme
pořád, je to priorityta,

ale nevidíme, že by šlo
něco zvládat bez konkrétních
až tě v úřadu
premiér Petra Fiali a třeba načetl,
že už za pár let by člověk
nemusel vidět za celý život
více než jediného úředníka.
Chci, abyste za 7 let
v roce 2030
v životě
nemuseli potkat více než
jednoho jediného
úředníka.
Který by nám v 15 letech
stronnickou identitu,
že všechno zvládnem bez úřadu nevím,
jestli tomu třeba ty věříš,
ale já se trochu obávám.
Měkterí z vás se usmívají,
měkterí z vás se na mě dívají
skepticky, já tomu rozumím.
Do deseti let nám slíbil
dostavět dálniční síť.
Tak to bychom se nedopočítali,
kolikrát jsme o tam leslyšeli,
ale pořád je to ta priorityta.
Za třetí litium,
těžba od roku 2026
je tam konkrétní datum
nevím.
Dobré školství to same,
když se podíváš,
priorityta je vzdělání školy učitele,
ale ještě před pár dny
se tady ministr školství handrkoval o to,
aby mu z rozpočtu na příští rok
nesebrelí 30 miliard na koniec tady úspěšně.
No já jsem se u toho leh chtěla zastavit sem ráda,
že to zminuješ, protože si říkala,
že i samotné firmy
označují investice do vzdělávání
za naprosto
vznikný věc.
Tak když idej premier mluví o smysloupném

[Transcript] 5:59 / Skončí Česko jako ekonomický skanzen?

vzdělávání, řekl, jak přesně chce vláda tedy postupovat.
A tom pan premier mluvil v tom zminěvaném projevu úplně za tak konkrétní meton.
Ne přišlo.
Česká republika musí být do 10 let centrem vzdělanosti a nových myšlenek.
Musíme mít kody, které rozvíjejí každý talent.
Musíme mít univerzity.
Kam se hlásí talentovaní studenti a musíme mít respektovaná centra vědy.
Jejichž výsledky budou svět měnit.
Říkal, že základní školy musí umět lépe děti připravovat a rozvíjet pro praxi.
Tam se trochu obávám, jak to bude vypadat.
Na druhou stranu musím trochu i skrytizovat biznis, protože děti v té své strategii se vrátili k tak výmtěm tradičním požadavkům více učňů, více dětí do technologických oborů.
Nevím, jestli tady to sociální inženýrství úplně bude fungovat, ale zpátky k premiérovi.
Říkal, že vysoké školy musí mít ambici proniknout mezi tu světovou špičku. A samostatná kapitole samozřejmě podporá vědy a výskumu a hlavně aby to, co lidé myslí vyvinou, se dokázalo rychle efektivně začleně do té realné ekonomiky. Tak nevím.
Konkretní metozastak nepřijde. Uvidíme.
A to se v tuhle chvíli, ale neděje tedy byznisuje to zjevně velký problém, který může podvazovat i jako pružnost nebo fůlčnost ekonomiky.
To se podle byznisu neděje.

Spomínám si třeba na svůj
rozhovor s podnikatelem
Kvídem Štěpánkem,
který má společnost
izolit bravo a ten
hodně stát a vlastně tedy i
univerzity skrytizoval
za to, že si vlastně
vyvíjejí něco,
co pak nikdo nevyužít.
Když se dotkli toho,
že kritiku tohoto typu ventilují
často i samotní politici,
že vládní koalice,
ty strany, když kandidovali
v těch minulých parlamentních volbách,
tak slibovali skoncování,
spirokrací na startování, ekonomiké a tak dále.
Tak čím si vysvětlit,
že ta opatření, která tehedy slibovali
neuvádějí do praxe,
že jsme vlastně stále stejně daleko
od toho cíle, který slibovali.
Jakovádi celá řada ekonomu,
žádný sprint, je to takový maraton.
Podobně třeba jako u důchodové reformy
plody, tehle práce,
ti politici neseberu za rok, za dvěhy.
To skutečně na dikádu,
na dikády možná,
zvlášit třeba u toho vzdělávání.
No, ale to překlopení České ekonomiky
na vyšší level,
který dokáže vyrobit
vyšší přidanou hodnotu,
vyvinout nějakou novinku,
tak nepůjde bez těchle velkých reform,
bez velkých projektů,
ani nezmíněli energetiku,
to je taky něco, co firmy
skutečně trápí.
Já bych si přála,
abychom bychovávali spustu
na no-expertů, skvěle vědce,

kteří budou tady vyvíjet,
nevím, nové léky, třeba na obezitu,
jak jsme teď při nedávnem slišeli se stalo
v DanSKU, mimochodem mě zaujal biochemik
Jan Konvaninka, který někde
na sociálních sítích poznamenal,
že ta danSKá firma, která ten lek
vyvinula novo Nordisk,
koupela licenci na patent,
na ten
inkriminovaný peptid
od ústavu pro organickou chemii v Praze.
A když se podíváš na ten samotný biznes
a na ty výhrady, tak tam jsme také
zmínili, že to jsou věci, které se objevují
dlouhodobě, tak i je teď
ta akce biznesu, nebo ten apel
v něčím kvalitativně jiný,
než byl předtím. Nad tím jsem
přemýšlela přídemi palčivější,
ale když si projdu ty požadavky,
něco moc ekstra nového tam nevidím,
je to pořád v totéž do kola.
No a když se podíváme na biznes samotný,
tak do jaké míry
se na té současné
situaci podílel i on
třeba tím,
že řada firm čerpala dotace
nebo si změňovala to vzdělávání,
kdy ty představy mohou být
vlastně dost trihyní oproti tomu,
co říkají odborníci, že bychom potřebovali.
Příteme, že dost věcí, tady biznes
stáhne, ale co bych mu vytkláje,
je skutečně
přístup k těm
dotacím. Ano,
systém je tak nastaven,
systém prostě dává
a firmy
berou. Často
se ale k některým
dotacím upisují,

přesto, že to nic nového neprineze.
To se tady ohodně kritizuje.
Přijde mi, že ty
dotace tady vlastně
proměňují a tak trochu kazí celou
protože v ekonomice
ve zdravé ekonomice
by měl být nejuspěšnější ten,
kdo dokáže dobře inovovat,
když přijde krize, tak si ji dokáže
dobře při způsobit, dokáže ušetřit
my myslíte něco nového lepšího, než konkurence.
Ale z dotací
je vlastně tím ekonomickým výtězem
ten, kdo
si dokáže dobře zaplatit člověka,
který tej dotace umí.
Spomínám si na jeden příklad,
který mi říkal Ekonomz GNT
i banky Petrsklenář,
že si firmá chtěla
přenest svoje sítlo někam jinám,
chtěla postavit nějaké nové sítlo.
Pak se zhoršila ekonomická
situace, firma se z důvodu
úspěch rozhodla, že radši stavit nebude,
ale zavolalí z ministerstva
promyslo obchodu. Koliký můžou poskypnout,
aby si tu dotaci
přece jen vzala a tu investici provedla.
A na koniec si to jako zaplatili
skoro se osmyslání procentu.
Protože já jen chci říct jako
s druhé strany, proč to říkám je,
že tady jako vlastně emotivace na straně těch
ty samozprávy,
ty birokacie,
která potřebuje vykašovat stučinnost.
A když je jako neplnitý
jako dotační programy,
tak je to taky pro něm problém.
Protože prostě z těch úřadujet
lak na to, že se musí čerpat.
Takže myslím, že třeba i nad tím to,

by se ty firmy možná mohli zamyslet. Některé společnosti teď hrozí, že pokud se situace nezminí, českou republiku Český trh víme, kolik firm teď uvažuje o tom, že by mohlo tuto zemi opustit, že by mohlo odejít. V tom změnovaném průzkumu vyšlo, že to možná nebude až zastak žave, protože celých 2,4% firm udává, že ani když se v Česku nic nestane zásadního se nezmění, tak to na jich podnikání, přesty nesnáze, nebude mít žádný zásadní vliv, nebudou zvažovat, že by část výroby přesunuli, nebo něco podobného, ale ty větší firmy tam už ta čísla jsou trochu jiná, ty nevelučují, že pokud se Česko nepohne zmístá, takže by tady své podnikatelské aktivity osikaly, dokonce každá 20. firma by zvažovala přesunutí firmy do zahraničí a zhruba 3% těch uslovených biznismenů, by firmu dokonce prostě zavřelo. Hledala jsem konkrétní příklady, napadl mě třeba Pavel juříček, možná ho znáte, jako bývalého poslance hnutí, ano, ale on má úspěšnou a velkou firmu Brano grup, která vyrábí autodíly zvedací zařízení, zavíračet veří a tak dál. A pan juříček stále intenzivně řeší možnost, že by další výrobu nepostavil už v Česku, ale v Indii a nebo v Číně. Bylo to hlavně z důvodu drahých energií, kde

[Transcript] 5:59 / Skončí Česko jako ekonomický skanzen?

jsme prostě nekonkurence schopní
a pak si spomínám, ještě jsem někde
narazila například IT
firmy Weidos, Jozefa
Gorilla, tak ten také říkal,
že už několik měsíců, jedná o tom,
že svoji firmu přesuné
za hranice. Bude ich asi víc.
Markéto, existuje výhled, kde by Česko
mohlo být, kdyby se ta situace změnilo?
Co ti na to říkají ekonomové, když
všechny na topnáš? Ta vize je hezká.
Ekonomové, pokud by se
skutečně změnili, ale
z těch všech oblastí, o kterých jsme se
tady bavili energetika vzdělávání
rychlejší, pružnější stát, ale i
ten pracovní trech tak by
možná skutečně
mohlo být plné
takových zajímavých projektů,
které tady zatím nemáme.
Ubrná by mohl vzniknout takové moravské
Silicon Valley. Dukažu si představit,
že v líních v uplně,
nebo v nějaké jiné destinaci
vyrosté, ta dlouho slibovaná
Gigafactory na
výrobů auto-baterí do
elektro-aut. V Praze
bychom tady mohli vyvíjet leky na
obezitu, nebo já nevím cokoli,
ale hlavně měli bychom
dobřeplacené učitele, rozjel by se
tu výskum a vývoj, byly
bychom energeticky soby stační.
A co se stane, pokud bude pokračovat
vláda současné trajektory?
Budeme jednoduálně ještě více
závislí na jiným
i například
tady jsem si spoměla na biznesmená
Petra Kassou, který má
slavnou firmu Pilulka CZ

úspěšnou poměrně, tak ten
říká, že jestli nebudeme umět
vyrábět auto-batterie, tak
nám Asia vypumpuje třeba 50%
přidaného noty, to je dost čílené.
A budete to tak třeba i v jiných oborech
budeme čekat, jaké
drobky komu odpadnou od stolu
abychom si je mohli se sbírat
a budeme dál smutně vyrábět
komponenty do komponentů
do elektro-aut,
která se ale budou vyrábět
třeba u sousedu, nebo v horším
případě fázejí.

Markéta Vyrmanova, autorka podkástu
ve Vatě, kolikně s ekonomické redakce
se znam zpráv. Děkujeme Markéta.

Děkuju za pozování pěkný den.

A to je zpátečního vydání
podkástu 559 Vše.

Vradte se za námi i o výkendu.

Všechny naše epizody
najdete v podkástových aplikacích
se znam zpráv

a pokud nás poslucháte rádi
počte s námi do divadla
příští týden v úterí a ve středu
12. a 13. září

se v Pražské vršovické kulturní
křižovat se vzlet, znovu pustíme
do podkástu na scéně.

Vzkombinujeme žurnalistik
u zdivadlem, audio vyprávění
se scénickými prvky, originální hudbou,
videem a animací.

Ne nechte si to ujít a přijďte
se podívat, v stupenky
a můžete o ně i soutěžit
podrobnosti najdete na našich
sociálních sítích, jsme na Instagramu
i na Twitteru, nebo nám pište na adresu
za minutu 6, za vynáč
s zatečka caza.

[Transcript] 5:59 / Skončí Česko jako ekonomický skanzen?

Díky a těšíme se na vás.
To byla Lenka Kabrhalová
Na zkyšenou příště.